

תפילה למשה

יוצא לאור על ידי בית הכנסת "תפילה למשה" שכונת נאות יצחק, לוד

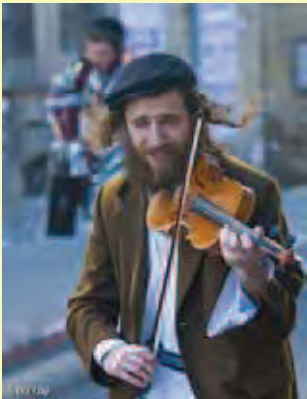

גליון מספר 75

בראי הפרשה

מאת מורנו הרה"ג משה יוחאי רז שליט"א

עבדו את ה' בשמחה

כשיצאו ישראל ממצרים, אמר משה רבינו לפרעה: 'גם מקננו ילך עמנו לא תשא פרכה פי מקננו נקח לעבד את ה' אלהינו'. שאל הגאון מלבי"ם [-רבי מאיר לייבוש ב"ר יחיאל מיכל, רבה של בוקרשט], מה צריך היה משה רבינו להסביר לפרעה שאנחנו מעוניינים גם במקננו בכדי לזבוח ממנו לה' יתברך, וכי זה משנה לפרעה אם הם לוקחים את הבהמה לצורך קרבן או לחרישה.

וביאר שכונת משה היתה לומר כך: בהמותינו תלכנה אתנו מרצונן הטוב, שכן יהיו משתוקקות לעלות קרבן לפני ה' יתברך, כי גם הבהמות יש להם רצון לזכות לעשות רצון ה', ולקדש שם שמים, וכמו שהיה בהר הכרמל עם אליהו הנביא, שכאשר ביקש להקריב קרבן לה' אזי הפר הנבחר רץ אל המזבח כדי לזכות להיות עולה לה' יתברך, ולעומתו הפר שנבחר לכהני הבעל ונביאי השקר לא רצה לזוז ממקומו, עד שאמר לו אליהו הנביא שגם על ידיו יתקדש שם שמים, ורק אז הוא הסכים ללכת, וכמו שמסופר במדרש (במדבר רבה פרשה כג פיסקא ט).

וזו היתה כונת משה לומר, כי כאשר נראה את הבהמות מזדרזות לקדש שם שמים, מזה עצמו נלמד לקח כיצד לעבוד את ה' יתברך, אם בהמה זו שאין בה דעת משתוקקת להיות קרבן לאלקים, על אחת כמה וכמה שאנחנו צריכים להשתוקק לעבודת ה'. וזהו פירוש הפסוק: 'גם מקננו ילך עמנו' - מרצונו הטוב אפילו שהולך לקרבן, ועל ידי כך תהא התוצאה 'פי מקננו' - כלומר מהבהמה הזאת 'נקח' לקח ומוסר 'לעבד את ה' אלהינו' בשמחה ובטוב לבב.

ואמרו במדרש (בהר פרשה לד סימן ח): אמר רבי יצחק בר מריון למדתך התורה דרך ארץ שכשאדם עושה מצוה יהא עושה אותה בלב שמחה. ע"כ. וכתב רבנו אליעזר פאפו זיע"א בספר פלא יועץ (ערך שמחה): כבר פתבו גורי האר"י שבאמרו 'פרוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת', וכן באמרו 'עלינו לשבח לאדון הכל שלא עשנו כגויי הארצות' וכו'. 'שמח ישראל שמחה רבה, וכן באמרו 'אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו'. או באמרו 'אשר קדשנו במצוותיו, שאם יעמיק בהם להבין להשפיל כמה טובה ויקר ונגלה עשה לנו אבינו שבשמים, ישמח לבו ויגל כבודו על כל דבור ודבור. וראה, שפמה שישמח האיש על רב הטובה אשר עשה השם לישראל וקדשנו במצוותיו, למצוה תחשב ועושה נחת רוח ליוצרו וקובע לו שכר, הניח הך מתוק מזה, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו. ואמרו רבותינו זכרונם לברכה (קדושין לט, ב) דשכר מצוה בהאי עלמא ליכא. אבל בשכר השמחה אדם אוכל בעולם הזה. והשכר היותר גדול שיש על השמחה, שזוכה להשגת החכמה והשגת השלמות, שכן גלה סודו רבנו האר"י ז"ל, שמה שזכה להשגת חכמה נפלאה והשגת רוח הקדש, הכל היה בשביל שהיה שמח שמחה רבה בעסקו בתורה ובקיימו שום מצוה יותר ממוצא שקלל רב. נמצא ששכר שמחה של מצוה, מצוה.

כמה יש לנו לשמוח שזכינו להיות בניו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, מתוך מליוני נבראים זכינו אנחנו להיות מיוחסים לאברהם יצחק ויעקב ולעם ישראל שזכה לקבל את התורה מאת הקדוש ברוך הוא, בנים לאומה הנבחרת אשר זכתה להקרא "עם סגולה".

אשרינו שאנחנו משכימים ומעריבים בבתי כנסיות ובתי מדרשות, נצטרף בהמונינו ללגיטונו של מלך, להיות שותפים פעילים בשיעורי התורה, ולשמוח על כל שעת לימוד, ועל כל תפילה ותפילה שאנו זוכים לומר לפני השם יתברך. ונזכה להיות מעבדיו שנאמר עליהם "ישראל אשר בך אתפאר".

<p>הרימו מכשול מדרך עמי: * אין לקרוא את הגליון בשעת התפילה ובקריאת התורה * הגליון אסור בטלטול במקום שאין עירוב</p>	<p>זמני השבת (לפי אופק לוד) הדלקת נרות: 16.57 צאת שבת: 17.49 רבנו תם: 18.24</p>	<p>פרשת בא ה' בשבט תשע"ז הפטורה: 'הדבר אשר'</p>
--	---	---

מאת הגאון הרב אלעזר רז שליט"א

ראש ישיבת פלא יועץ

סגולת התפילין

בפרשתנו נקרא על מצות התפילין, ככתוב: 'וְהָיָה לָךְ לְאוֹת עַל יָדְךָ וּלְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ' (שמות יג, ט). הנה כאן מתנה טובה גילה לנו האל. היא מצות התפילין פאר לישראל. בודאי סודות המצוה עצמו עד אין חקר. ואפילו קצה הבנה אין עד יהי בוקר.

אבל אכתוב סיפור קטן, מהרבה סיפורים, אשר ממנו יובן, אור זעיר מהאורים. פעם צילמו במצלמה אדם אשר היה עטור בתפילין וחזרו וצילמוהו אחר הסרתם. וראה זה פלא, שבתמונה ראשונה נראה "הילה" סביב סביב האיש ומאירה בו. ואילו בתמונה שנייה, ולא כלום.

אבל קצת יש ליתן טעם מיני אלף למצוה זו. הנה האדם כשנולד מיד מתעטר במלאך הנקרא יצר הרע ועל זה נאמר 'לְפֶתַח חַטָּאת רֵיחַ' (בראשית ד, ז). וכאשר גדל והיה לאיש בן שלש עשרה, בא מלאך שני הנקרא יצר הטוב. ועל זה אמרו במדרש את הפסוק (קהלת ד, יג) 'טוֹב יָלֵד מִסֶּכֶן וְחָכָם מִמְּלִיךָ זָקֵן וְיָסוּל'. כלומר שיצר הרע ישן וזקן, מה שאין כן יצר הטוב צעיר כי לא בא רק אחרי י"ג שנים. ומעתה מלחמה נטושה. אך קשה כיצד יש "איזון", הרי הזקן הלזה מלומד מלחמה כי הוא ותיק. ולעומתו יצר הטוב חלש וצעיר כתושב חדש. ומה דמות לערוך מלחמה חלש מול חזק.

אכן נאמר בפסוק שלמלחמה צריך "חכמה", כמו שנאמר (משלי כד, ו) "בְּתַחְבֻּלוֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ מִלְחָמָה". והנה ארבע פרשיות שבתפילין נקראין "חיים" כי הם מצד החכמה [ועיין תענית דף כ:], ונאמר (קהלת ז, יב) 'הַחֲכָמָה תַּחֲיֶיהָ בְּעָלֶיהָ'. והנה כאשר האדם מתעטר בהן בראשו, נוחת עליו חיים וחכמה. וכאשר קשרם על זרועו מקבל חסד וגבורה [ועיין ברכות גז]. המניח תפילין בחלום יצפה לגדולה], ואז החכמה והגבורה נאצלים גם על יצר הטוב. ואז "מתאזן" כח החלש אל מול החזק והכוחות משתווים. [וראה בתיקוני זוהר דף קכד. ובזוהר חדש תרומה מא. וזוהר חדש רות].

ובזה מובן לענין "בר מצוה" שיעקר חינוכו מזכירים ב"תפילין", אף על פי שקריאת שמע קדמה. אכן כי כיון שזה הקטן, גדול נעשה, ונכנס בו יצר הטוב, אשר צריך חיזוק כאמור, לכן מזכירין התפילין כי הם הנותנין לו עוז וחכמה. ועיין ברכות (דף ו).

ה' יתברך יזכנו לשמוח בזמן הנחת התפילין ונתקדש על ידיהם ותעלה מלכות האל עלינו ונצא מקטנות לגדלות ונראהו כביכול פנים בפנים. אמן.

פלא יועץ

ידוע מאמר רבותינו על הנהיגה מן העולם הזה בלא ברכה כי גדול עשנו. והו' בעון פשטה המספחת ברכים מעמי הארץ, שאוכלים ושותים בלא ברכה. יש מחמת חסרון ידיעה, שאין יודעים שצריך לברך על דבר שנהיגה, ויש שאין יודעים אפן ומטבע הברכה, ויש מחמת חסרון זריזות. ולבבות יכאבו ומראות ברע לשהולכים לבקר בשמחות וגיל, ומקבצים אותם במתיקה ומשקה, ויש כמה וכמה שנותנים המתיקה והמשקה לפיהם בלא ברכה. והנרא את דבר ה' לבבו יכאב על העברה, וגם שאינו יכול למחות, כי הוא בוש לומר לו למה תאכל בלא ברכה. והו' בעון נקשלנו בנעת מי שאינו מוחה על דבר כבוד שמו כי רבה. וכבר הוא מברך בקול רם כדי שישמעו בלם וידעו שצריך לברך, אבל

אין שמים על לב, פאלו לא נתנה מצות הברכה אלא לחכמים ולחסידים. ונאוי לדרש להם, אולי יתנו לב לשוב, שיידעו שאין לך דבר בעולם שנהיגה ממנו שלא יהא צריך ברכה.

ועל כל מאכל אם אכל פזית וכל משקה ששטה ממנו רביעית צריך לברך ברכה אחרונה איש בברכתו. וכבר אמרו רבותינו זכרונם לברכה (ברכות שם) כל הנהיגה מן העולם הזה בלא ברכה, מעל. מאי תפסנתה ילך אצל חכם וילמדנו. וזה כלל גדול מי שרוצה להיות עובד אלקים פאשר יאות לנו על היותנו יהודים מאמינים בני מאמינים בתורה ובכל דברי חכמים ובשקר וענש, נאוי שלא יבשו ולא יכלם מליך אצל חכם וילמדנו, ויכתב לו בכתב ישר מטבע ברכות ושאר דברים הנצרכים, ויורנו בדרך אמת וינחנו בדרך טובים. ובאמת אמרו הולך את חכמים חכם.

סיפור לשלחן השבת

מנחת נדבה

בג' רבא פעל מוסד צדקה ידוע בשם "אור תורה". ארגון זה שם לו למטרה לממן את לימודי הקודש של ילדי העניים. הקופה ידעה במשך השנים עליות ומורדות. לעתים היה בה סכום הגון, ופעמים נותרה ריקה. אך בשנת התרח"ץ, ערב מלחמת העולם השנייה, היוקר האמיר ברחבי העולם, ובפרט בעיר ג'רבא שאף בימים כתיקונם רבים מבניה היו עניים מרודים. הקופה התרוקנה, והכנסות אין. ראשי הקהילה שדנו בענין החליטו בעצה אחת שכדאי מאוד להכניס לעובי הקורה תלמיד חכם בעל פה מפיק מרגליות שילך מעיר לעיר ויוכל למשוך את לב העם לצדקה.

לאף אחד מהם לא היה ספק כי האדם המתאים ביותר למשימה זו הוא הגאון רבי רחמים חי חויתה הכהן זצ"ל (שהשבו' י' בשבט יחול יום הילולתו), שלמרות היותו אז יחסית צעיר, כבר התפרסם בכשרונותיו הברוכים בלימוד התלמידים ודרשותיו לציבור היו לאבן שואבת. ניגשו איפוא גזברי הקופה לרבי חויתה, ודיברו על לבו שבעקבות מצב החרום יירתם לטובת הקופה, יסע לעיירות הסמוכות, ושם ידרוש בבתי הכנסת וידפוק על פתחי נדיבים, שיתמכו בקופת "אור תורה" לבל תמוט. הרב שאש אהבת התורה יקדה בקרבו, הסיט הצידה את טרדותיו המרובות ועול הצבור והיחיד שהשתרגו על צווארו, ונעתר לבקשתם שלא על מנת לקבל פרס.

וכך, כיתת רגליו מעיר לעיר לדרוש דרשות חרום לטובת התמיכה בקופה. בכל מקום שאליו הגיע, התקבל בזרועות פתוחות על ידי אחינו בני ישראל, אשר נתבעו ונתנו בעין יפה וברוח נדיבה, איש איש כפי כוחו. היו גם כאלו שתרמו סכומי עתק שמהם רכשו קרקעות שהקרו היתה קיימת לעצמם, והרווחים לטובת הקופה.

פעולת חירום זו, הביאה בכנפיה ריוח והצלחה ללומדי התורה ותינוקות של בית רבן, ואור התורה המשיך להזריח ביתר שאת. עמידתו האיתנה של רבי חויתה לימין קופת "אור תורה", הביאה אותו לעשות כל טצדקי כדי להגדיל את הכנסותיה. אחד הרעיונות שעלו במוחו, היה שההכנסות שיגיעו ממכירת ספרו הראשון פרי ביכוריו "מנחת כהן" שעמד על מכבש הדפוס, יהיו כולם קודש לקופת "אור תורה". תמיד רצה להראות דוגמא אישית, ולהיות בבחינת נאה דורש ונאה מקיים, אך בדרך כלל לא עלה הדבר בידו, מחמת דלותו, אך עתה הגיש הקטיר הכהן הגדול מנחה הגונה של אהבה ונדבה לטובת הקופה.

מסיבה זו, כאשר הדפסת הספר התמהמה, היו אלו דוקא גזברי "אור תורה", שהיו דוחקים ברבי חויתה לומר למדפיסים "כלו מעשיכם!". רעיונו של רבי חויתה נחל הצלחה גדולה. הספר שעוסק בחידושים מתוקים על התורה השוים לכל נפש, לצד סיפורים ומוסרים בערבית, הפך לרב-מכר, והכנסותיו העניקו רווח והצלחה לעניים רבים. (באדיבות ידידנו היקר חכם וסופר, הרה"ג עובדיה חן שליט"א)

סעודה ראשונה

וּלְמַעַן תִּסְפָּר... אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלְלָתָי בְּמִצְרַיִם... וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי ה' (י, ב)

שאל הגאון רבי יעקב ישראל קניבסקי - הסטייפלר זצ"ל, מדוע היה צורך בתשע מכות שכל מכה נמשכת שבוע ולאחריה שלשה שבועות של הפסקה, שתבוא עליהם מכה אחת, דם למשל, למשך שנה שלמה עד שישתגעו לגמרי, ויהיה בכך קיום מושלם למה שאמר ה' וגם את הגוי אשר יעבודו דן אנכי.

וביאר כי למכות היתה תכלית נוספת, מלבד היותן לשם מכות, והיא: "וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי ה' - להכיר ולדעת שלה' יש הכח והממשלה בעליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו! לשם הגשמת תכלית זו, לא די היה במכה אחת. היה מן הצורך להביא על המצריים עשר מכות, משום שבכל מכה ראו שהקב"ה שליט על על דבר אחר: **במכת דם** ראו שהוא שליט על המים. **במכת צפרדע** - על הבריות שבמים. **במכת כניס** - על העפר. **במכת ערוב** - על החיות. **במכת דבר** - על חיותן של החיות והבהמות. **במכת שחין** - על בריאותם של בני האדם. **במכת ברד** - על האש ועל המים וברצונו יכולים הם לשמש בצותא. **במכת ארבה** - על הבריות המעופפות. **ובמכת חושך** - על האור ועל החושך, וברצונו יכולים לדור באותו בית יהודי ומצרי, ליהודי יהיה אור ולמצרי חושך.

הבה ונשים לב לדבר מעניין שהוכח מרובי המכות: הקב"ה הביא על המצרים שלש מכות נפרדות המוכיחות את שלטונו על הבריות לסוגיהן, במכת צפרדע - על הבריות שבמים, במכת ערוב - על הבריות שבארץ, ובמכת ארבה - על הבריות המעופפות! ובזה התקיים: "וידעתם כי אני ה'" אשר לו הכח והממשלה למעלה ולמטה לעשות כרצונו! (יחי ראובן)

סעודה שניה

בפרשתנו נקרא על קביעות החדשים, וככתוב: 'הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְכֶם רֵאשׁ חֹדְשִׁים רֵאשׁוֹן הוּא לְכֶם לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה'. בני ישראל מונים וקובעים את עתותיהם על פי הירח, הירח הוא סמל עם ישראל, כשם שהירח מתמעט והולך עד שהוא נעלם מן העין והכל סבורים שאיננו עוד, ואז זורח הוא מחדש ומתרבה והולך ומתגדל, כך עם ישראל, גם אם נתון הוא בשפל המדרגה ודומה כי הנה שוקע הוא כליל ח"ו, הרי הוא חוזר ומתנער משפלותו, חוזר וזורח במלוא אורו. וכשם שלעתיד לבוא יתמלא אור הירח כאור החמה וכאור שבעת ימי בראשית, כך יהיה עתידו של עם ישראל. השפת אמת זצ"ל מוסיף נופך במאמר המדרש - בני ישראל מונים לפי הירח ואומות העולם לפי החמה: אומות העולם יכולות להתקיים רק כאשר החמה זורחת עליהם בעיצומו של יום, כלומר בשעה שהם יושבים על מלכותם, ואולם משמחשיך יומם - כשיררדים ממלכותם, מיד נשמדים הם ונמחים מן העולם, מתוך המציאות בדברי הימים. לעומת זאת בני ישראל קיימים ומאירים גם כאשר הם שרויים בחשכה, כדוגמת הירח שזורח בחשכת הלילה, וסופם להתחדש כלבנה, ולהאיר את העולם.

סעודה שלישית

וְלֹא יִרְאֶה לָךְ חֶמְץ וְלֹא יִרְאֶה לָךְ שְׂאֵר בְּכָל גְּבֻלְךָ (שמות יג, ז)

ערב פסח לאחר חצות היום, ברחובות העירה ברדיטשוב ניכרת התכונה האחרונה לקראת החג הממשמש ובא, בתי ישראל נקיים, רחוצים וממורקים, שלוות החג הקרב כבר החלה לרדת על בתי היהודים.

הרב הקדוש, רבי לוי יצחק מברדיטשוב זצ"ל, יוצא לשוק, קורא לגוי אחד ומבקש ממנו: "הא לך מטבע והבא לי מעט טבק תוצרת חוץ!" אותו טבק נאסר בסחורה על ידי המלכות. נטל הגוי את המטבע וכעבור זמן מה הביא לצדיק את הסחורה האסורה, את הטבק, כשהוא ארוז ומצונע היטב לבל יתגלה. כי ידע הגוי שהעובר על החוק וסוחר בסחורה זו צפוי לקנס כבד מאוד.

הודה לו הרבי ופנה אל משמשו ואמר לו: "הא לך מטבע ולך הבא לי לחם מאחד היהודים, שלם לו ביד רחבה עבור ככר לחם. הביט המשמש בפני הצדיק ולא הבין: מניין ישיג עתה לחם?! כלום נשאר חמץ בבית יהודי? אך את הרבי אין שואלים שאלות והמשמש החל לסובב בבתים לבקש לחם, אך כמובן, באף בית יהודי לא מצא את מבוקשו. בידיים ריקות שב אל רבו ואמר לו: "רבי, הן ערב פסח היום והחמץ - בל יראה ובל ימצא, לא מצאתי לחם בשום בית יהודי!"

נשא רבי לוי יצחק את עיניו למרומים, ואמר בהתרגשות: "ראה, ריבונו של עולם, מי כעמך ישראל! הקיסר אסר על המסחר בטבק זה והציב אלפי שוטרים ופקחים והעניש בקנסות ובענשי מס, ולמרות זאת מברחים בני המדינה כמויות מהסחורה האסורה. ואילו אתה כתבת בתורתך: "ולא יראה לך חמץ" ולא הצבת שום שוטר ופקח - ואין להשיג בבתי ישראל אפילו משהו חמץ! היש עם כעמך ישראל?!..."

ניצוצי תפלה

מתוך הספר 'פתח שערי שמים'

פרשת העקידה

מקור תפילת 'כמו שכבש'

עוד נהגו לומר תפילת 'רבונו של עולם כמו שכבש' וכו', כפי שהעיד מרן הבית יוסף (סימן מו): בסידורים שלנו כתוב 'אלהינו' וכו', ופרשת העקידה, ואחר כך 'רבונו של עולם כשם שכבש רחמי' וכו'. ע"כ. וגם בשער הכוונות הזכיר תפילה זו אחר פרשת העקידה.

נוסח בקשה זו לקוח מתוך תפלה שהתפלל אברהם אבינו ע"ה לאחר מעשה העקידה, בבקשה להשם יתברך שיזכור את יגיעתו לכבוש רחמיו על בנו יחידו ושיכבוש השם יתברך את כעסו על בני ישראל לדורות עולם, וכמו שאמרו במדרש (ב"ר נו, יד): אמר לפניו, "רבון כל העולמים משעה שאמרת לי 'קח נא את בנך את יחידך' היה לי להשיב אתמול אמרת לי 'כי ביצחק יקרא לך זרע' עכשיו את אמרת לי 'קח נא', חס ושלום לא עשיתי כן, אלא כבשתי רחמי לעשות רצונך, כן יהי רצון מלפניך ה' אלהינו בשעה שיהיו בניו של יצחק באים לידי צרה תזכור להם אותה העקידה ותימלא עליהם רחמים".

המזור להצלחת אורית בת חנה תחי' לזיווג הגון

הכנה לשבת

מתוך הספר 'לעשות את השבת'

הפרשת חלה (ב)

צדקה קודם הפרשת חלה

טוב שהאשה תפריש כסף לצדקה קודם שתקיים את מצות הפרשת חלה.

שיעור ההפרשה

תפריש ביד ימין חתיכה מן הבצק, ותנתק אותה מן הבצק לגמרי, ותחזיק את החתיכה שהפרישה בסמיכות לבצק, ותברך את ברכת המצוה של הפרשת חלה. אחר כך תגביה את החתיכה שהפרישה למצות חלה ותאמר 'הרי זו חלה'.

מצינו בספרי הראשונים כמה נוסחאות בברכת הפרשת חלה, ולמעשה, בני ספרד נהגו לברך 'אשר קדשנו במצוותיו וציונו להפריש חלה תרומה', ובני אשכנז נהגו לברך 'אשר קדשנו במצוותיו וציונו להפריש חלה'.

שריפת החלה

לאחר קיום המצוה תמהר לשרוף את החלה באש, שלא יבואו לאכלה בטעות. ויש להקפיד לשרפה באופן שלא יהנה ממנה הישראל בשעת השריפה, וכן לא ישרפנה בתנור כדי שלא תיאסר מקום נגיעתה, והדרך העדיפה ביותר היא, לשרפה ישירות על האש בכיריים של גז.

תפילה בהפרשת חלה

בשעה שהמצוה בידה ומקיימת אותה כהלכתה תתפלל האשה לפני השם יתברך שיתן לה בנים צדיקים ויראי ה' ויודעים שמו יתברך.

סיום מסכת תענית

ביום חמישי כ"ח בטבת התקיימה בבית הכנסת סעודת סיום מסכת תענית, שנלמדה מידי יום רביעי במסגרת השיעור היומי, בשילוב מסיבת ראש חודש שבט. בהשתתפות ציבור מתפללי בית הכנסת ושומעי השיעורים. לאחר הסיום וסעודת המצוה התחילו בלימוד מסכת מגילה, ומכאן הקריאה להצטרף ללומדים ולקובעי העיתים לתורה.

ניתן להאזין לשיעורי רב בית הכנסת הרב משה יוחאי רז שליט"א
 ב"קול הלשון" 03-617-1068 שלוחה 33
 שיעורים אקטואליים בדיני ממונות - שלוחה 20
 סדרת שיעורים מרתקת בהלכות שבת ובעניני התפילה - שלוחה 9

יצא והופיע לאור עולם בס"ד מהדורא שניה של הספר היחיד במינו פרי מחמדים

מלא ידינו מברכותך

בו כפוליים כל עניני ט"ז בשבט

מאת הגאון האדיר הרב אלעזר זאב רז שליט"א

הלכות והנהגות בקודש
 עניני ברכות
 חידושי הלכה
 חידושי אגדה
 סגולות
 דברי קבלה

בתוספת סדר הלימוד לליל ט"ז בשבט
 בצורה מדויקת ומפוארת

להשיג בחנויות הספרים, ובמוקדי ההפצה:

מרכז: 052-764-7844
 בת שמש: 058-442-8266
 ירושלים: 052-764-7188

כמו כן ניתן להשיג את הספר

בבית הכנסת "תפילה למשה" נאות יצחק

אחרי תפילת מנחה וערבית או אחרי השיעורים

הילולא דצדיקיא

הננו שמחים להזמיןכם להילולת מרן הגאון

רבנו היים פאלאג'י זיע"א

ראב"ד אומיר שבטורקיה

שתתקיים אי"ה ביום ראשון

ט"ז בשבט (12.2 למנינם) בשעה 19.00

בבית הכנסת "תפילה למשה"

רחוב המצביאים 3, שכונת נאות יצחק, לוד

בהשתתפות רבנים וקהל רב!

ברונים הבאים נשים ה'!

שיעורים לנשים

מידי יום ט"ז מתקיימים שיעורי תורה לנשים

בעניני הבית היהודי, חינוך ואקטואליה

בשעה 20.45, בבית הכנסת "תפילה למשה".

להתצטרפות בהסתר הפעילות, טלוח הודעה לפל': 058-764-7844 (אפקת)

פרנס השבוע

ה"ה יוסף בן שרה הי"ו

השי"ת ימלא משאלות לבו לטובה ולברכה.

לרפואת מנשה בן בצלאל ושרה הי"ו

אח יקר!

ניתן לסייע בהדפסת הגליון ולהנציח את שמות יקיריך, לברכה להצלחה,

ולהבדיל לעלוי נשמה. וזכות התורה תעמוד בעדכם!

זמני התפילות:

ימים א-ה:

שחרית - 5.30

מנחה - 17.00

ערבית מנין א' - 17.35

ערבית מנין ב' - 20.00

יום ו' ערב שבת:

מנחה - 16.50

שבת קודש:

שחרית - 7.30

שיעור בגמרא - 13.00

תהלים לילדים - 14.45

שיעור בהלכה - 15.15

מנחה - 16.15

סעודה שלישית - 16.45

ערבית מוצ"ש - 17.45

הגליון לרפואת ידידי היקר

הרה"ג חיים בועז בן יפה הי"ו

ורעייתו חיה אפרת רחל בת לאה תחי'

הגליון לרפואתן השלימה של

אתי רוחמה בת פולט תחי'

מוניק בת סוליקה תחי'

בתושח"י

אלא נא רפא נא לה!

קבעת עיתים לתורה?

הננו שמחים להודיע כי בס"ד מתקיימים
 בבית הכנסת שיעורי תורה מידי יום ביומו,
 מפי רב בית הכנסת

הרב משה יוחאי רז שליט"א

במגוון נושאים מרתקים

בהלכה, גמרא, אגדה, מוסר ועוד

ימים א - ה: 19.00

לאחר מכן תפילת ערבית - 20.00

ביום שבת קודש:

שיעור בהלכות שבת בשעה 15.15

מוצאי שבת: לאחר תפילת ערבית

בא ורכוש ידיעה עקיפה בכל חלקי התורה!

כיבוד קל שמעו ותחי נפשכם!

הגליון מוקדש על ידי ידידנו הנעלה, יקר רוח איש תבונה

החפץ בעילום שמו הי"ו

להצלחתו ולהצלחת בני משפחתו

השי"ת יהיה בעזרם בכל אשר יפנו, וימלא כל משאלות

לבם לטובה ולברכה ברוב נחת ושלחה.

הגליון מוקדש לרפואתם השלימה, של:

משה בן ליאנה הי"ו, מאור נסים בן זהבית יחל הי"ו, רפאל בן אסתר

הי"ו, יצחק בן עישה הי"ו, יצחק בן גרציה הי"ו, עמי בן סמדר הי"ו, נסים

בן גולי הי"ו, חיים בן ברוריה הי"ו, מרדכי בן חביבה הי"ו, אתי רוחמה

בת פולט תחי', מוניק בת סוליקה תחי', רותם בת רוד תחי', אורטל נועה

בת רבקה תחי', נורה בת דינה תחי', סופיה בת זילכה תחי', רבקה בת

גילה תחי', שולה סעדה בת בתיה תחי', ציונה בת בניה תחי', סוון בת יקוט

תחי', שושנה בת תמר תחי', רוני בת מאירה תחי', עליזה בת תמר תחי',

רחל בת טוני תחי', וכל הפצועים בתושח"י הי"ו

אנא, הקדש מזמנך פרק תהלים אחד לרפואתם!